

40 Aar og i de sidste 25 Aar har det haft Flertallet for sig. Han vilde derfor nu spørge, om Medlemmerne havde været oprigtige i deres Meninger? (Hør! Hør!) Han mente at Huset skulde gribe den første Lejlighed til at fjerne Beskyldningen paa Mangel af Oprigtighed.

Skøndt Konseilspræsidenten personligt stod i Opposition til Lovforslaget, havde han for megen Sands for ærligt Spil og Iver for at det demokratiske Princip skulde raade og følte derfor, at Huset skulde have Lov til at behandle Spørgsmaalet og afgøre det og havde derfor givet et tydeligt Løfte om, at Lettelsen skulde gives, om Lovforslaget gik igennem ved anden Behandling i dette Parlament.

De, der støttede Lovforslaget, følte, at dette ikke burde gaa til det store Udvalg (the grand Committee) og han havde Bemyndigelse til at sige, at hvis Lovforslaget blev Lov, vilde Kvindenes Stemmerets Forbund ikke forlange et nyt Parlamentsvalg men vilde afvente en senere Lejlighed til at afgive deres Stemmer. (Hør! Hør! »og nogen Latter«) — —

Forskellige Forsvarere og Angribere talte for og imod Sagen. Vi mener at have givet den bedste Oversigt over Spørgsmaalet ved at gengive ovenstaaende Referat efter »Times« af Forslagsstillerens Forelæggelse af Sagen for House of Commons. Kvindevalgetsbladene i England drager nu tilfæls mod Sir Maurice Levy og Mr Makinder samt Mr Burdett Coutt, hvilken sidste havde sagt: at dette Land var blevet stærkt, blomstrende og lykkeligt under de Love, der gaves af *Mænd*, og senere alluderede de til »dette England, dette Kejserrige, denne Nation af *Mænd*!«

Uden at ønske i nogen Maade at hæmme det Arbejde, som Mr Burdett-Coutts og andre Herrer har gjort med Hensyn til »at bygge Kajserriger«, har Kvinderne Lyst til at spørge, hvorledes en »Nation af *Mænd*« vilde kunne overleve et Slægtled? Vi maa minde Mr Burdett-Coutts om, at der er to til at danne en Familie og at den ene af disse 2 maa være en Kvinde, og at det ikke gør en Kvinde blomstrende og lykkelig, at man fortæller hende hun er »blomstrende og lykkelig«. Tusinder af Kvinder i England lever i Elenighed og har hverken Helbred eller Lykke eller Styrke nok til at føde sunde Børn.

»The Common Cause«, Bladet hvorfra disse Bemærkninger er laante, sammenfatter Ugens Situation i følgende lille Historie: Vor Gartners Kone har netop faaet et Barn, det femte i seks Aar. Jeg sagde til ham: »Jeg haaber da Deres Hustru ikke har haft det altfor slemt!« til hvilket han i en fornærmet Tone svarede: »Hvad mig angaar, har jeg ikke lukket et Øje hele Natten!«

Fra Kvindernes Kritik over deres Modstandere maa vi vende tilbage til Forhandlingsdagen den 5. Maj. Da Klokkeren blev 5 delte Medlemmerne sig og Resultatet blev 255 Stemmer for Lovforslaget og 88 imod det. Altsaa et Flertal af 167 Stemmer. Lovforslaget blev givet til et Udvalg af hele Huset.

Nylænde 1911.

Vi tillader os at henlede alle Kvinde-

stemmeretsinteresserede og Kvindesagsinteresserede Opmærksomhed paa Nylænde, der i Aaret 1911 har iført sig et særligt festligt Skrud. Og god Grund har Bladet dertil.

Det, at ville slaa med Pauker, blæse i Basuner, vifte med Flag og andet mere, skulde betyde: Sejr! Sejr! Sejr! for Kvinderne! Naar vi andre fortæller om vore Nederlag, vort brudte Haab, vor svegne Tro, saa staar Norge der og vifter med Sejrens Flag. Naar vi andre maa skamme os over den delvise Ignoreren vor Regering i det allerhøjeste naadigst kan lade bestraafe vor »ukronede Dronning over de 22 Landes Stemmeretskvinder«, saa har Norge modtaget hende med Jubel og Fanfarer, Ministre har ført hende og Miss Hay til Festen, Konseilspræsidenten har hyldet hende, og han ender sin Tale med Ordene: »We beg to ask you, Mrs. Chapman Catt, to take with you our best wishes for the Progress and Victory of the splendid program, whose most illustrious leader and spokesman you are! Ladies and Gentlemen, I have the honour to propose to add according to our national custom to our good wishes a strong Norwegian, Hurra!«

Tænk paa England, paa Sverrigs Senat, paa Danmarks gode Løfter, der snart forsvinder som Kredsene i det Vand, man slaar Smaasten i — de ender alle med at forton sig og slettes ud. Sammenlign det altsammen med Norge, der uden Sky, med aabent Vizir bekender Mrs. Chapman Catts Program, det, der sætter Kvinderne ved Siden af Mændene, ja holder det for at være »splendid« og omtaler hende selv som »the most illustrious leader and spokesman«.

Hvor naturligt, at Nylænde maatte iføre sig et nyt Skrud, naar det skulde sætte saadanne Kendsgerninger paa Bogens Blade.

Vi vil opfordre dem, der læser de skandinaviske Sprog, til at abonnere paa Nylænde i det nye Skrud, den udvidede Udgave. I intet andet Lands Kvindeblad kan man læse om saa store Sejre!

Mrs. Chapman Catt sidder ved Festmaaltidet mellem Formanden for Landskvindestemmeretsforeningen Fru Statsminister Qvam og Konseilspræsidenten, som holder Festtalen for hende.

Ære maa vi det Blad, der med Sandhed kan bringe saa store Nyheder.

Bladets Redakteur og Udgiver, Kvinderettens mangeaarige Forkæmper, vore Rettigheders Valkyrie: Frøken *Gina Krog*, tiljubler vi alle. I Sandhed kan vi sige om hende og Nylænde: »De slog Rekorden for alle Kvindeblade!«

Johanne Münter.

Festen i Grand Hotel i Christiania til Ære for Mrs Chapman Catt.

Konseilspræsident W. Konows Tale:

Mine Damer og Herrer!

Jeg behøver ikke mange Ord for at tolke den stærke og dybe Glæde og Sympathi, der fylder vore vore Hjerter ved at have den udmærkede Præsident for den Internationale Kvindestemmerets Alliance iblandt os som vor hædrede Gæst.

Mrs. Chapman Catt, jeg har den Ære i

Navnet af det nærværende Selskab at henvende til Dem vort hjertelige: »Velkommen til Norge«.

Vi byder Dem vor agtelsesfulde Ærbødighed, da De er Repræsentant for det mægtige Samfund hinsides Oceanet, til hvilket vi er bundne ved mange Sympathiens, Slægtskabets og Taknemmelighedens Baand, hovedsagelig fordi Hundreder af Tusinder af vore emigrerede Landsmænd der har fundet et nyt Hjem i Arbejde, i Velvære og Lykke under dets glørrige Banner.

Vi byder Dem vor Hyldelse som den udmærkede Repræsentant og høje Type for den amerikanske Kvinde, som gennem Slægtled har vist Verden det fuldkomne Forbillede for de højeste og ædleste menneskelige Egenskaber.

Men fremfor alt byder vi Dem denne Hyldelse som den eminente Repræsentant og Fører for det mægtige Værk, som nu spreder sig over hele Verden med det Maal at yde fulde politiske og kommunale Rettigheder til Kvinderne i Navnet af Retfærdighed, Frihed og Fremskridt.

Vi Nordmænd betragter det som en Ære at have været i forreste Række i Bevægelsen for at give politisk Frigørelse til Kvinderne. Stemmeret for Kvinder staar som en fuldbyrdet Kendsgerning hos os. Kvinderne har her fuldt ud kommunal Stemmeret. Og det er kun et Tidsspørgsmaal, naar Kvinderne skal faa lige Ret med Mænd ved de politiske Valg.

Dersom De spørger mig: »Hvad er Deres Erfaringer, og hvilke er Resultaterne af Inkorporationen af Kvindestemmeretten i Norges politiske Institutioner?« saa er jeg glad ved at kunne sige:

I alle vore Partier og i alle vore Fraktioner er der en overvældende Samstemmighed i, at vi har haft Ret, og at vi er gaaet fremad i den rigtige Retning.

Hvad angaar den fremtidige Udvikling, er vi alle lige uvidende. Men det er vort tilidsfulde Haab, at i Kvindernes høje Intelligens og Dygtighed, i deres varme Hjerter og stærke Indskydelser har vi de bedste Midler og den bedste Hjælp til at realisere Samfundets højeste Maal: Retfærdighed, individuel og samfundsmæssig Frihed og menneskelig Kultur; medens vi i den dybt befæstede Samvittighedsfuldhed og højt udviklede etiske Sans hos Kvinderne har den bedste Garanti for Bevarelsen af Civilisationens almindelige Goder og den bedste Garanti mod den Fare, at det store Samfundsarbejde skulde blive ødelagt ved Overdrivelser og Excentricitet.

I dyb og oprigtig Overbevisning om, at Fremtiden vil lade dette Haab gaa i Opfyldelse, beder vi Dem, Mrs. Chapman Catt, om at tage vore bedste Ønsker med Dem om Fremskridt og Sejr for Deres udmærkede Program, hvis berømmelige Fører og Talsmand De er. Mine Damer og Herrer! Jeg har den Ære at foreslaa, at vi efter vor nationale Skik til vore gode Ønsker følger et kraftigt norsk Hurra!

Redigeret af Fru Johanne Münter, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. Kbhvn.